

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1718200117
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1718200117.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcov: 1. K. J. W. O. S. Č. Í. W. V. C. X. Č. V. C. Á. , R. A. XX.X.XXXX, U. A. XX.X.XXXX, R. D. I. S., H. N. Č.. XXX/XX, 2. X.. O. K. O. S. E. W. , R. A. XX.XX.XXXX, D. D., K. Č.. XXXX/XX, 3. D., K.. N. I. Q. O. K. J. O. , R. A.Ň. XX.X.XXXX, D. I. S., H. N. Č.. XX, žalobcovia v 2., 3. rade zastúpení JUDr. Helenou Čerešňovou, advokátkou vo Svätom Jure, Horné predmestie č. 216/16, proti žalovaným: X.. K. Q. Ö. W. X. R. P. , R. A. X.X.XXXX, D. I. S., A.. J. Č.. XXX/X, II. Bernadeta L ö r i n c o v á , narodená dňa 16.2.1984, bytom Svätý Jur, Dr. Kautza č. 508/6, III. K. Z. W. Ň. V. , R. A. XX.X.XXXX, D. I. S., A.. J. Č.. XXX/X, IV. X. Z. W. Ň. V. C. Á. , R. A. XX.XX.XXXX, D. I. S., A.. J. Č.. XXX/X, žalovaní v I. až IV. rade zastúpení spoločnosťou Consilior Iuris s.r.o., Bratislava, Radlinského č. 51, IČO: 47 231 157, za ktorú koná JUDr. Róbert Dupkala, o ochranu pred zrejým zásahom do pokojného stavu, s príslušenstvom, o neodstrániteľnom nedostatku procesnej podmienky, na odvolanie žalobcov v 2., 3. rade, právnych nástupcom žalobkyne v I. rade, proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 26. októbra 2020, č.k. 42 C 23/2018-140, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Pezinok zo dňa 26. októbra 2020, č.k. 42 C 23/2018-140, p o t v r d z u j e .

II. Žalovaným v I. až IV. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Pezinok uznesením zo dňa 26.10.2020, č.k. 42 C 23/2018-140, vo výroku I. zastavil konanie vo vzťahu k žalobkyňi v I. rade a vo výroku II. žalobkyňi v I. rade a žalovaným v I. až IV. rade nepriznal právo na náhradu trov konania. Z obsahu odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že v konaní vo veci samej sa žalobcovia domáhajú uloženia zákazu žalovaným užívať nehnuteľnosti vedené pre okres Pezinok, Obec a katastrálne územie Svätý Jur, v LV č. XXXX, XXXX, XXXX, v rozpore s ich účelovým určením uvedeným na liste vlastníctva, obťažovať susedov akýmkoľvek hlukom nad mieru primeranú pomerom a prenechať odplatne alebo bezodplatne nehnuteľnosti tretím osobám na užívanie, ktoré je v rozpore s ich účelovým určením. Po začatí konania vo veci samej žalobkyňa v I. rade dňa XX.X.XXXX zomrela.

1.1. S odkazom na ustanovenie § 63 ods. I, ods. 2 C.s.p. súd prvej inštancie dôvodil, že smrťou žalobkyne v I. rade zanikla jej spôsobilosť mať práva a povinnosti a aj jej procesná subjektivita. Skúmal, či z tohto dôvodu má konanie zastaviť, alebo či v ňom možno pokračovať, po ustálení, akej povahy je prebiehajúci spor. Žalobcovia v podanej žalobe tvrdia, že v období od 3.6.2017 do 17.9.2017 ich hluk šíriaci sa z nehnuteľností žalovaných obťažoval nad mieru primeranú pomerom. Podľa ustanovenia § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníci vecí sa musí zdržať všetkého, čím by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného alebo čím by vážne ohrozoval výkon jeho práv. Preto najmä nesmie ohroziť susedovu stavbu alebo pozemok úpravami pozemku alebo úpravami stavby na ňom zriadenej bez toho, že by urobil dostatočné opatrenie na upevnenie stavby alebo pozemku, nesmie nad mieru primeranú pomerom obťažovať susedov hlukom, prachom, popolčekom, dymom, plynmi, parami, pachmi, pevnými

a tekutými odpadmi, svetlom, tienením a vibráciami, nesmie nechať chované zvieratá vnikáť na susediaci pozemok a nešetrne, prípadne v nevhodnej ročnej dobe, odstraňovať zo svojej pôdy korene stromu alebo odstraňovať vetvy stromu presahujúce na jeho pozemok. Druhá veta citovaného ustanovenia demonštratívne uvádza, v čom môže obťažovanie vlastníka spočívať a samostatnú skupinu obťažovania predstavujú imisie (vypustenie). Vlastník veci je povinný zdržať sa činnosti, ktorej dôsledkom je hluk, prach, popolček, dym, plyn, para, pach, pevné a tekuté odpady, svetlo, tieň a vibrácie. Pre aktuálnu procesnú situáciu, ktorá nastala po smrti žalobkyne v I. rade, je podstatné to, že obťažovanie nemôže vnímať nehnuteľnosť (dom, pozemok), ale pociťuje ho výlučne fyzická osoba. Pasívne legitimovaným je vlastník veci, zatiaľ čo aktívna legitimácia prináleží neobmedzenému a neurčitému počtu subjektov. Odborná literatúra sa zhoduje v tom, že pojem sused náš právny poriadok nedefinuje. „Z hľadiska poskytnutia ochrany tretím osobám výkonom vlastníckeho práva je však tento pojem treba vysvetľovať extenzívne, teda treba za suseda považovať každého vlastníka, ktorého výkon vlastníckeho práva ohrozuje stavbu alebo pozemok iného, a to bez zreteľa na to, či jeho pozemok má spoločnú hranicu s osobou, ktorej práva sú obmedzované. Susedom teda bude nielen bezprostredný sused, ktorý má s vlastníkom spoločnú hranicu pozemku, ale aj ten, koho stavba alebo pozemok sú výkonom vlastníckeho práva ohrozené. Treba dodať, že aktívnu legitimáciu bude mať nielen vlastník susediaceho pozemku alebo stavby, ktoré sú ohrozené, ale vzhľadom na ustanovenie § 126 ods. 2 OZ aj iné osoby, ktoré majú právo mať v držbe ohrozený pozemok alebo stavbu.“ [Občiansky zákonník pre prax (komentár) vydaný vo vydavateľstve EUROUNION, spol. s r. o., v roku 2015 (str. 981 a 982)]. Z výkladu ustanovenia § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že aktívna legitimácia sa neodvíja od vlastníckeho práva. Na základe týchto skutočností súd ustálil, že prebiehajúci spor nie je majetkovým sporom, ale ide o spor osobnej povahy, čo pokračovanie s právnymi nástupcami žalobkyne v I. rade v konaní neumožňuje, keď právo na domáhanie sa ochrany pred obťažovaním hlukom nemôže byť predmetom dedičského konania a nemôže prejsť na niektorého z dedičov. Obťažovanie hlukom je zároveň potrebné skúmať u každej fyzickej osoby individuálne. Súd zdôraznil, že v sporoch o ochranu pred zrejším zásahom do pokojného stavu imisiami sa neodvíja od vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ale od obťažovania konkrétnej fyzickej osoby vlastníkom veci. Z právneho hľadiska je potrebné, aby obťažovanie bolo nad mieru primeranú pomerom. Smrťou fyzickej osoby dochádza k zániku obťažovania tejto osoby. To v konečnom dôsledku v predmetnej právnej veci znamená, že v konaní nemožno pokračovať s dedičmi žalobkyne v I. rade, a tak konanie vo vzťahu k nej zastavil.

1.2. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 262 ods. 1, § 256 ods. 1, § 257, čl. 4 ods. 1, § 255 ods. 2 C.s.p. K zastaveniu konania vo vzťahu k žalobkyni v I. rade došlo z dôvodu jej smrti v priebehu konania a nemožnosti v jeho pokračovaní s právnymi nástupcami žalobkyne v I. rade vzhľadom na osobnú povahu sporu. Smrť je objektívnou skutočnosťou, ktorú nemožno ovplyvniť, preto mal súd za to, že žalobkyni v I. rade nemožno pripísať zavinenie na zastavení konania a rovnako nemožno pripísať zavinenie na zastavení konania žalovaným. Ustanovenie § 257 C.s.p. umožňuje súdu vo výnimočných prípadoch nepriznať náhradu trov konania strane podľa zásady úspechu alebo podľa zásady zavinenia (§ 255, § 256 C.s.p.). Keďže súd dospel k záveru, že § 256 ods. 1 C.s.p. je v tomto prípade nepoužiteľný, rovnaký záver platí aj pre ustanovenie § 257. V rámci úpravy náhrady trov konania prichádzal do úvahy len ods. 2 § 255 C.s.p., ktoré ustanovenie je čo do obsahu a účelu najbližšie vzniknutej právnej veci. Súd nadväzne na čl. 4 ods. 1 C.s.p. uzavrel, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto uzneseniu podali včas odvolanie žalobcovia v 2. a 3. rade, právne nástupkyne žalobkyne v I. rade Ing. S. J., JUDr. H. Č.. Vytýkali súdu prvej inštancie, že nevyhodnotil, aký vzťah majú dedičia po žalobkyni v I. rade k meritu veci, nepočkal na závery dedičského konania a nevyhodnotil ho vo vzťahu k obsahu súdneho spisu. Dôvody odvolania opierajú o ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ C.s.p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Potvrdili, že žalobkyňa v I. rade K. J. zomrela dňa XX.X.XXXX, dedičské konanie po nej bolo vedené na Okresnom súde Pezinok pod sp.zn. 40 D 214/2020. Uznesením zo dňa 27.11.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.11.2020, majetok poručiteľky vedený v LV č. 448 pre okres Pezinok, Obec a katastrálne územie Svätý Jur, nadobudli Ing. S. J., JUDr. H. Č.. Za obťažovanie hlukom sú zodpovední žalovaní. Mesto Svätý Jur rozhodnutím zo dňa 30.10.2017, sp.zn. 15021/2025/2017/Fiam, uložilo žalovaným, aby sa zdržali obťažovania hlukom nielen žalobcov, ale aj právnych nástupcov žalobkyne v I. rade. Žalobcovia, dedičia po žalobkyni v I. rade, sa v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp.zn. 9 C 30/2017 domáhali nariadenia neodkladného opatrenia. Súd

prvej inštancie síce ich návrh zamietol, ale Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 6.11.2017, sp.zn. 8 Co 222/2017, návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel vo vzťahu k osobám, ktoré sú žalobcami v tomto konaní; vo vzťahu k ostatným navrhovateľom, vrátane právnych nástupcov žalobkyne v I. rade, návrh zamietol s odôvodnením, že aktívne legitimovaným je výlučne vlastník susediacej nehnuteľnosti. Dedičky majú trvalý pobyt v nehnuteľnosti vedenej v LV č. XXX. Nesúhlasia s tvrdením súdu prvej inštancie, že domáhanie sa ochrany pred obťažovaním hlukom nemôže byť predmetom dedičského konania a nemôže prejsť na dedičov, pretože každý vlastník nehnuteľnosti bol a môže byť hlukom obťažovaný. Právni nástupcovia po žalobkyňi v I. rade sa titulom vlastníctva hnutelnosti a vzťahom na deklarovанú skutočnosť, že boli obťažovaní hlukom rovnako ako žalobkyňa v I. rade, stávajú plnohodnotnými právnymi nástupcami žalobkyne v I. rade aj v tomto súdnom konaní, nakoľko právne nástupníctvo vlastníctva nehnuteľnosti zaručuje aktívnu legitimáciu a možnosť domáhať sa ochrany svojho porušeného práva (ochrany pred narúšaním pokojného výkonu vlastníckeho práva) na súde. Nekonanie s právnymi nástupcami žalobkyne v I. rade by bolo porušením práva na súdnu a inú právnu ochranu u právnych nástupcov žalobkyne v I. rade, porušením práva garantovaného v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Zdôraznili tiež čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, § 63 ods. 1, ods. 2, § 64 C.s.p. Odvolaciemu súdu navrhli napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. K výroku II. napadnutého uznesenia sa nevyjadřili.

3. Žalovaní odvolanie nepodali, k odvolaniu sa nevyjadřili.

4. Odvolací súd preskúmal vec súc priťom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. je vecne a právne správne a ako také aj potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.).

5. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalobcovia v I. až 3. rade sa domáhajú ochrany proti žalovaným v I. až IV. rade pred zřejmým zásahom do pokojného stavu spočívajúcej v tom, aby súd žalovaným v I., II. rade zakázal užívať nehnuteľnosti vedené v LV č. XXXX pre okres Pezinok, Obec a katastrálne územie Svätý Jur, v rozpore s ich účelovým určením uvedeným na liste vlastníctva, obťažovať susedov akýmkoľvek hlukom nad mieru primeranú pomerom; žalovaným v III. a IV. rade užívať nehnuteľnosti vedené v LV č. XXXX pre okres Pezinok, Obec a katastrálne územie Svätý Jur, v rozpore s ich účelovým určením uvedeným na liste vlastníctva, obťažovať susedov akýmkoľvek hlukom nad mieru primeranú pomerom; žalovaným v I. až IV. rade užívať nehnuteľnosti vedené v LV č. XXXX pre okres Pezinok, Obec a katastrálne územie Svätý Jur, v rozpore s ich účelovým určením uvedeným na liste vlastníctva, obťažovať susedov akýmkoľvek hlukom nad mieru primeranú pomerom. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením vo výroku I. konanie zastavil vo vzťahu k žalobkyňi v I. rade K. J. v dôsledku jej úmrtia dňa 13.7.2020, po začatí konania v predmetnej právnej veci. Vyslovil právny názor, že nejde o majetkový spor, ale ide o spor osobnej povahy, pri ktorom nároky zanikajú smrťou oprávnenej osoby, a teda v konaní nie je možné pokračovať s právnymi nástupcami žalobkyne v I. rade. S týmto právnym názorom sa stotožňuje aj odvolací súd.

6.1. So smrťou fyzickej osoby zákon spája zánik jej spôsobilosti mať práva a povinnosti. Fyzická osoba smrťou prestáva byť právnym subjektom a práva a povinnosti, ktoré sa dovtedy na ňu viazali, majú rôzne „osudy“. Práva a povinnosti vyplývajúce zo záväzkových právnych vzťahov zásadne nezanikajú smrťou oprávnenej či povinnej osoby, ale prechádzajú na jej právnych nástupcov. Zanikajú len tie práva a povinnosti, ktoré sú viazané svojim trvaním na určitú osobu. Táto viazanosť vyplýva buď z dohody, alebo zo zákona, alebo z vlastnej povahy a účelu práva alebo záväzku. Právo osobnej povahy, nemajetkovej povahy, zaniká smrťou občana a neprechádza na dediča.

6.2. V predmetnej právnej veci ohrozovanie hlukom nad mieru primeranú pomerom sa dotýka každého (ale len toho), koho užívanie veci vlastníkom ohrozuje spôsobom uvedeným v § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prípadne výkon ktorého práva toto užívanie vážne ohrozuje. Ochrana patř každému „obťažovanému“ bez ohľadu na to, či je obťažovaný v pozícii vlastníka veci. Ochrany proti rušeniu sa môže domáhať vlastník alebo držiteľ nehnuteľnosti dotknutej imisiami („obťažovaním“), tiež nájomcovia, iné osoby, ktoré užívalú vec na základe obligaçného práva.

7. Súd prvej inštancie vecne a právne správne uzavrel, že právo na ochranu proti žalovaným v I. až IV. rade v predmetnej právnej veci žalobkyňi v I. rade zaniklo jej smrťou a toto právo neprechádza na jej dedičov. Právo na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) však im zostáva zachované. Totiž nič nebráni dedičom žalobkyne v I. rade, ak rovnakú, podobnú, ujmu ako žalobkyňa v I. rade

subjektívne prežívajú zo strany žalovaných v I. až IV. rade aj ony, vstúpiť do už začatého (predmetného súdneho) konania ako žalobcovia, alebo podať samostatnú žalobu. Odvolateľmi spomínané rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 6.11.2017, sp.zn. 8 Co 222/2017, sa týkalo (len) neodkladného opatrenia. V tomto súdnom konaní sa žalobcovia domáhajú ochrany podľa hmotného práva (§ 127 Občianskeho zákonníka). Ako je uvedené vyššie, citované zákonné ustanovenie umožňuje domáhať sa ochrany každému „obťažovanému“ bez ohľadu na to, či je obťažovaný v pozícii vlastníka veci. Ochrany proti rušeniu sa môže domáhať vlastník alebo držiteľ nehnuteľnosti dotknutej imisiami („obťažovaním“), tiež nájomcovia, iné osoby, ktoré užívajú vec na základe obligačného práva.

8. Odvolací súd, bez ďalšieho, potvrdil výrok II. (súvisiaci; § 367 ods. 2 veta druhá C.s.p.; § 387 ods. 1 C.s.p.) uznesenia, keďže odvolatelia správnosť uznesenia vo vzťahu k nemu nenamietali a žalovaní odvolanie nepodali.

9. Žalovaným v I. až IV. odvolací súd nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v súvislosti so zastavením konania vo vzťahu k žalobkyni v I. rade), keďže ich náhradu nežiadali (§ 396 ods. I, § 255 ods. I, § 262 ods. I C.s.p.).

10. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).